и друг пъть да бъдатъ по-леки и по-въздравени, но нъмци
не е удавало. Отъ това е останало у тъхъ да не съ
разположени къмъ пътешествия и да не умеятъ
да ходятъ на дълго и да се расхождатъ на далеко. Сега
да си припомнимъ че Сърбия преди да стане на по-
слѣдно стопанска на България, бяше е, не въ твърдъ
отдалечени времена? Не много и дълго време
съдържа военна граница на турския предъ
ставяте си сега, каквато бяла пейзажа охлюсть, и
какви наклонности и расположения
граждани и гражданки могли да бъдатъ сърмещите
за далеко ходливе и расхождавье, подлагани
на родината си отъ дивитъ и свирепи
нови тъкмо раздадени ордени, дали
на родината си отъ толкъ пагубъ дивъ и свирд.
ли орди! Не мислимъ, че Да не отварятъ дума за мислимъ то; да ви-
димъ да ли въ това сфера на отъ сега Сърбия
е по честита? Да ли е по-свободна отъ турци граж-
дани и поданици, и да ли е по-щастлива? За да
бъдемъ добре на тъкмо расположение да съ-
дамъ въ тъкмо доловима та си? Само въпросъ на кого
дъ бъдатъ отговоря отрицателно, и ние
изгубваме правото да корима Сърбиянци за тъкмо
подлъ нрасть и мудрость въ разбранията. Тъкмо
читателитъ не чрезъ двъ годишъ вмѣсто единъ Сърбия
вмѣсто Вие Сърбия да видъ де се расходи на въ-
дно ли видъ отидъ? да се зарадва и васкича? какъ
честь го споменатъ? Истина. Извъстно е, чего нъма
никакъвъ, и никакъ не го е чуть, ни видять!
Сега трогать да си припомнятъ, какъ читатели да-
какъ не откакъ, беше се чуло че другъ единъ Сърбиянецъ
или сама Сърбия, т.е. свикала на Сръбица да, Вие
се накашила никогашъ, подъ сърата си българ-
ска тупа "Сърбенъ" да видъ да позабиколи свѣта.
Колко бъхти се зарадвали всѣкъде ние! Тогазъ се
таксиях да не нарекатъ обнезваха, да посръ-

инв. № 1259